

Novine prihajajo vsako nedeljo. Cena: doma na skupni naslov 25 D., na posameznoga 30 D., v Ameriko štiri dolare. Amerikanci dobijo za to ceno brezplačno i Marijin List pa Kalendar Srca Jezušovoga, domači naročniki pa kalendar za polovično ceno. Naročajo i plačajo se na upravnisti v Crenšovcih, Prekmurje. Uredništvo je v M. Soboti.

Izdajateo: Klekl Jožef, vp. pleb. nar. poslanec.

NOVINE

'Glasilo Slovenske krajine'

Oglase sprejema uredništvo, upravnistvo i tiskarna. Cena oglasov: cm² 75 par; 1/4 strani dobi 20%, 1/2 strani 25% i cela stran 30% popusta za edno objavo. Cena malih oglasov je: do dvajsetipet reči 5 Din, više od vsake reči pol D. Med tekstom cm² 1.50 D., v »Poslanom« 2.50 D. Takso za oglase plača uprava i da za vse oglase od 5% do 50% popusta.

Rokopisi se ne vračajo

Ne silite v varaše.

Pod tem naslovom je narodni poslanec Fr. Zebot objavo v „Domoljubi“ edno pismo, štero je uprav pisano za naše razmere. To pismo si posebno tisti naj vzemejo k srci, ki bi doma z delom lahko shajali, pa silijo v varaše največkrat za to, da bi se potom bole „nobl“ oblačili, slobodnejše živeli, i se bole po gospocko meli. Pa čujmo, ka piše g., ki pozna dobro razmere na vesnicaj pa tudi po varašej.

„Čiravno je nevolja po varašej i v industrijski krajaj vsakšiči den vekša, suprot tomi opazimo, da silijo ljudje v varaše. Pri meni i pri moji prijatelaj se oglašja vsaki den nebroj ljudi z vesnic, ki iščejo službo. Odkrito povedano, da bi njim rad šo na roko, pa ležej je dnesden najti na vulici zlat kak pa službo. Takši brezposelni siromakov, šteri nemajo ni službe, ni krúha, ni strehe, je vsakšiči den več pa več. Na odzvuina se ta nevolja tak ne vidi, či pa maš priliko te stališ gledati več od bluzi, se ti odpira tak žalosten pogled, da si žalostnejšega misliti nemreš.

Zapirajo se tovarne (fabrike), zastarajo rokodelstva, trgovci pridejo na boben i posledica toga je odpušćanje delavcov i drugi službencov. Poglejte na pr. ka se je zadnje tjedne zgodilo v Maribori! Stare, dobro vpelane trgovine so stavile plaćivanje. Posledica toga je, da so pali odpustili službence i delavce. Velka tovarna za kože s 1. julijom stavi delo i je že delavcom odpovedala. Samo tu de okoli 20 delavski družin brezi zaslužka i krúha. Na Tezni se je pred leti naselilo celo selo novi tovarn i podjetij. Dnes stoji večina tovarn brezi dela, ali pa so delo tak zmenšale, da niti polovica prle zaposleni delavcov nema dela. Isto je v državni delavnica. Kúrilnica (železnična) je odpustila letošnjo zimo dosta delavcov. Isto se je zgodilo na progi i v drugi delavnica. Kak se čuje, je jako resna nevarščina, da bodo tudi v delavnica državne železnice v Maribori, kde dela do 1600 delavcov i drugi službenikov, začeli odpušćati delavce. I kelko je bilo letos odpušćeni državni nastavlencov vsej vrst!

Na kratko povedano: ljudi brezi krúha i brezi službe je dnes po varašej i vesnicaj kre varašov jako dosta. Da bi se te žalosten položaj naskori zboljšao, na to niti misliti nemremo. Poleg pomenkanja krúha pa vidimo tudi velko pomenkanje stanúvanj. Varaška občina mariborska pod skrb-

nim vodstvom župana dr. Leskovara skrbno zida stanovanjske hiže, pa vseedno na stotine ljudi nema strehe. Vnogo družin stanúje v drvarnicaj. Razmere po varašej dnes ne so bogzna mamlive. Resan je, da je tudi na kmetaj ne vsešiom tak, kak bi si ljudje želeli, vendar pa se dnesden stokrat ležej dobi krúh na vesnicaj pri kmetaj pa obrtnikaj, nego v varaši.

Ravno zato sam meo za svojo dužnost, da javno opomenem posebno mlade ljudi, naj ne silijo v varaše, na železnico i v i tovarne. Ne vekšajte broja siromaški i stradajoćih! Odkritosrčno bodi povedano, da je dnes dosta bole srećen vinićar (vancar) ali hlapec pri kmetkon verti, kak pa fabrićki delavec šteri neve ni vore ni dneva, kda de njegova družina brezi krúha i brezi strehe! Človik, ki ma družino, zna kak žmetno je. či ma kúp dece pa njim nema dati ne krúha niti obleća. Vsaki den mam priliko da poslušam obvućpano pripovedavanje tej nesrećnežov. Žmetno, da ešće vsakomi poma-

gati nemreš, čiravno bi rad pomagao. Delavci na kmetijaj, vinićarje, kmetski sinovje i hćeri najemniki i vsi drugi vzemite si k srci te reči. Ne silite v varaše i fabrike. Vervlite mi, da bote kak pastirje, hlapci dekile ali vinićarje dosta bole srećni pri kmetskom gospodarj, kak pa kak stradajoći brezposelnik v varaši.

Dobro bi bilo, da bi naša izobraživalna društva s posebnimi predavanji, gg. duhovniki, vućitelje, županje, i drugi vplivni ljudje, z povćenjom opominali ljudstvo pred nespametnim bežanjom v varaše. Kmet i kmetica poznata dobrosrćnost i bratolúbnost, česa pa pri bogatom fabrikanti ne najdeš. V kmetskoj hiži maš vkúpnj dom s celov gospodarovov družinov, v varaši pa ešće strehe ne dobiš.

Zato pa: ne zapušćajte kmetški domov i domaći krajov. Z bežanjom iz vesnic vćinite nesrećne sebe pa svoje. Zednim pa s svojim prihodom v varaš vmete ešće mogoće kakšemi drugomi trpini krúh. Ostanite raj na rojstnoj grúdi, v domaćem krajaj.

Štere občine so poslale izkaz od metelićnosti našemi g. poslanci?

Kda je začela pri nas metelićnost divjati, so Novine pozvale v imeni g. narodnoga poslanca Klekla vse župane, naj njim javijo, kelko živine je pobrala ta strašna kúga v njihovoj občini, da bi meli vpogled, v vso nesrećo, v štero je zadjala Slovenskoj Krajini metelićnost.

Na to pozvanje, šteroga namen je bio, da se z doposlanimi izkazi podpre poslancova prošnja za pomoć ponesrećenim, so se iz cele naše Krajine oglasile samo štiri občine. I te so:

1.) *Srednja Bistrica*, župan Kreslin Ivan, šteri glasi, da je v toj maloj občini vesnolo 10 glav živine;

2.) *Domajinci*, župan Štol Franc, šteri poroća, da je v toj isto tak maloj občini zginolo 15 govovski glav, štere so bile žmetne do 3650 kg.;

3.) *Velka Polana*, župan Mertúk Ivan, ki javla, da je v njihovoj občini poginolo od metelićnosti devetnajst glav živine, spoklane zavolo nje pa je bilo 47 falatov, odanih pa sedemnajst;

4.) *Renkovci*, župan Režonja, ki sporoća, da je tam troje glav zginolo, 51 bilo spoklani, 22 pa je bilo za volo metelićnosti odani, 52 glav pa je ešće betežni.

Niedna druga občina se je ne javila, ka je vredno najvećše obsodbe. Kda g. županje delajo za glavarstvo izkaze, naj je napravijo zednim tudi za naše g. državne i oblastne poslance, ka de se prošnja mogla od večih strani podpreti. To je pa zato dobro, ar se od večih strani podprete prošnje hitrej i ležej poslućhnjjo.

Narodni poslanec Klekl, ar so od obćin dobili samo te štiri izkaze, so morali od posamićni gospodarov sprijemati poroćila. Iz tej od večih strani prišli poroćil so zračunali, da je metelićnost v Slovenskoj Krajini pobrala skoro do *dvejezero* glav živine. To žalostno poroćilo so poslali gor na ministrstvo i prosili dvoje:

a.) Pomoć s delenjom brezplaćnoga ali konći fal vrastva za betežno živino;

b.) brezobrestno ali bar na fal intereš posojilo ponesrećenim kmetovelcom i podpora za sirote, šterim je kúga takrekoć vse vzela.

Gda to naznanimo našim četvcem, oprosimo potom njih vodstvo obćin, naj pogostokrat drega na glavarstvi za pomoć v nesreći, ki jo je metelićnost prinesla na naš kraj.

Od vzgojni sredstev.

Zadnjić smo našeli nekaj vzgojni sredstev, dnes si ništerna od tej poglednimo malo bole natenci.

Najstarejšje, najsplošnejše pa najvplivnejše i zatogavolo najvažnejše vzgojno sredstvo je zged. Rabijo ga tudi stvari, šterim je tudi edino sredstvo za vćenje. Najvplivnejše vzgojno sredstvo je zged zato, ar je najnaravnješje; njegova velika moć je v nasledüvalnom nagnjeni gojenca. Dete nasledüje vse poprek, stariše brate sestre, držinće, pajdaše, vućitelja i spoj vsakoga, što njemi dopadne s svojimi govorenjom, oponašanjom i dejanjom. Se zna, da vsi zgedi doma i zvün doma neso nasledüvanja vredni, ar je več lagoji kak dobri. Celozogitelje pri svojem govorenji i oponašanji z vekšega ne mislijo na to, da je poslućšajo i gledajo deca. Najvzgojitelje ešće telko navajajo deco k kakšoj lepoj jakosti, vse nikaj ne pomagaj, či se njihova dejanja ne pasajo z rećmi. Ešće več: eden sam lagoji zged lahko pokvari dugoletno vzgojo.

Velko vzgojno vlogo ma tudi govor, šteri davle celo vrsto vzgojni sredstev: napotek, spodbüda, tanać, opomin, karanje, naroćilo, nalaganje, zapoved, prepoved. Z vsemi temi vzgojnimi sredstvi lahko vzgojiteo naravnave detećo volo v ono linijo, štero ma sam za pravo. Ne so pa vsa ta govorna vzgojna sredstva ednaka. Nešterna so bole rahla kak napotek, spodbüda, tanać, druga pa bole moćna kak opomin i karanje, najmoćnejšivi pa sta zapoved i prepoved. Spametn zgojiteo, se zna, nede rabo moćni vzgojni sredstev, či zna da svoj namen dosegne z milejšim.

Za zadnji uspeh vzgojnoga dela je najbolje odličnoga pomena privzgojitev dobri navad i odstranitev slabi navad. To se pa da dosegnoti le z stanovitnov rabov vzgojni sredstev. Omagavanje i nestanovitnost pri dovoljavani prepovedavanji ne more roditi dobri sadov. Či vzgojiteo, na priliko v kakšoj dobroj voli deteti dovolji nekaj, v kakšoj slaboj voli pa isto prepove, i či se to večkrat ponavlja, se v deteti zbüdi osvedoćenje, da je vse zapovedavanje i prepovedavanje odvisno samo od vzgojitelove dobre i lagoje vole. Da se v deteti ne zbüdi te misli, je dobro, či dovolenje, posebno pa ešće prepoved, krotko pove, zakaj da je, zakaj se kaj dovoli ali kaj prepove.

Kaštige majo namen gojenca pobogšati, ar se ne kaštiga, zakaj se je grešilo, nego da se nede več grešilo. Predpogoj vsake kaštige je, da je opravićena, zato more vzgojiteo dobro premisliti, prle kak kaštiga. Krivićna kaštiga zbüdi v gojenci srd i odürjavanje do zgojitela. Či je že prestoppek takši, da se mora kaštigati, pa mora biti kaštiga v razumnoj zvezi s prestopkom. Na priliko, či je dete pri

göranji z drugov decov nestrpno, naj se izklüči za nekaj časa od göranja i pajdašije, či je nemaren, naj se njemi da sledkar delo, či se na lagoje obrača slobočino i prostost, naj se njemi ista prikrati.

Mamo pregovor: „šiba novo mešo popevle.“ Poglednimo to šibo kak vzgojno sredstvo. Neštérni vzgojeslovci izklüčujejo šibo iz vzgojni sredstev. Poprek je to prav, poprek naj se šibe ne rabi. Dobijo pa se vendar pregreški, štere je žmetno inači kaštigati kak s šibov, takši so na priliko, trdokornost, čemerje, mantranje stvari, klanje mladi stvari. To so lagojine dece, štere se morajo odpraviti kem prle, ar se potom, kda že preteče dečinski čas ne dajo več. Či je dete trdokorno i čemerasto v šolskom časi, je to znamenje, vzgojitelove nezmožnosti.

Neštérni vzgojitelje kaštigajo deco z pritriganjem hrane i domačim zapiranjem. Prva kaštiga je nespametna i kvarna gojenčovomi zdravji, ar gojenec dokeč raste, nujno potrebüje hrano i to celo prec i dobro hrano, domača voza, to je pridržavanje gojence v zaprtöj biži, pa zato, ar se njemi s tem prikrati gibanje v prostom, čistom zraki pa na sunci, ka je za razvoj ravno tak potrebno kak tečna hrana. Neprave kaštige so nadeale psüvanje, zasmešavanje i sramotenje gojenca.

Kak nadomestilo za telovne i druge kaštige se more s haskom obnesti neodobravanje. Moč neodobravanja leži v tom, da smo ljudje občütlivi za mišljenje drugih. Tüdi dete gleda pri svojem dejanji na vzgojitelovo mišljenje, či vzgojiteo pokaže, ka takšega njegovoga dejanja ne odobravle, je drugoč raj ta niha. Varvati pa se moramo pri neodobravanji pretrdoga govorenja. Tüdi ne shaja vsaki vzgojiteo v vsaköj prigodi z ednakimi sredstvi. Dober vzgojiteo shaja dostakrat samo s pogledom. Nekelko ostrejšivi formi neodobravanja sta graja i karanje.

Od vnogoga prestopka se lahko odvrne gojenca s karanjom i popretnjom. Pri pretenji pa vendar trbe paziti, da ne so pretirane i smešne, kak na priliko: vüha ti odrežen, na drogne falačke te raznesem, itd. Prvi pogoj, da pomaga popretnje, pa je to, da kaštiga, s šterov smo popretili za prestopke, se tüdi na vsaki način izvrši. Kvarno je tüdi, či obečamo i odlagamo kaštigo na drugoč, štero nikdar ne pride.

Dosta prestopkov gojenca izostane, če se ga ma vsikdar pred očmi pa či se njemi da kakši poseo, ar potom nemre vganjati kaj lagojega i nema časa za kakše norosti.

Nasprotno od neodobravanja je odobravanje, štero je tüdi vzgojno sredstvo i ravno iz istoga zroka kak neodebravanje. Odobravanje pa je dobilo v življenji več forme: priznavanje, hvala, razločna vidna znamenja priznavanja, kakši dari itd. Od vsej tej pa priznavle vzgojeslovje za vzgojno sredstvo samo priznanje. Priznanje büdi v gojenci prijetno čüčenje zadovolnosti, ga navdüši, da se ešče nadeale spopuni v pohvaljeni vrtilinaj i da ponavlja priznana dejanja. Da hasni priznanje, je odvisno od vzgojitelove osebnosti. Pri priznavanji je potrebna ešče vekša pazlivost kak pri kaštigi. Ne sme se pohvaliti

gojenca te, kda je včino, ka njemi je bilo zapovedano, ar se zbüdi v gojenci osvedočenje da je izvršavanja dužnosti že zasluženje. Nespametno je hvaliti gojence po naturi dane vrline, lepoto, razumnost itd. v njihovoj navzočnosti, ar se s tem büdi v njem gizdavost i zvišavanje. Nevzgojitelso je tüdi obetanje razločni darov za to, da bo dete bogalo da se, bo lepo oponašalo itd. Posebno pa je nevarno ešče pri tom obetati najem v zabavaj, v slačicaj i penezaj, ar se s tem deco navaja na zabavoželnost na sladko prebranost, razsipnost, ali dobičkaželnost i skopost. Gojenec more biti pokoren i se more dostojno oponašati brezi vsaki najemov, ar je to njegova dužnost. Vzgojiteo, šteri toga brezi najemov nemre včiniti, naj ide v pokoj.

Nevarna določba prosvetnoga ministerstva.

Srbski zakon od srednji šol v celoti šče ne raztegnjeni na celo državo. V vsöj svojoj celoti vala samo za kraje stare Srbije, pokeč v drugi pokrajina valajo šče izda stari zakoni. Na našo Slovensko krajino so raztegnoli včasi po združeni z Slovenijov bivši avstrijski srednjöšolski zakon, šteri je v poprek dober.

Vendar so pa dozdej raztegnjeni tüdi ništérni člani srbskoga zakona od srednji šol na celo državo. Pred kratkim je pomočnik ministerstva prosvete pa raztegnö valanost dva člana srbskoga srednjöšolskoga zakona na celo državo, šteriva pa či ta se zaistino izvršavala, ništérnoga dijaka pa tüdi ništérn srednjöšolski zavod težko zadene. Teva člana to pravita:

Člen 21., točka b.) srbskoga zakona odsrednji šol določüje, ka vučenec pri vpišüvanji v prvi razred ne sme biti mlajši od 10 let pa ne starejši od 13 let. Po členu 22. ravno tistoga zakona pa vučenec, šteri se šče vpisati v 5. razred, ne sme biti starejši od 17 let, a pri vpišüvanji v 7. razred ne starejši od 19 let.

Či štero dijaštvo, te zadeneta teva člana naše dijaštvo ino s tem tüdi našo gimnazijo. V letošnjem štrtom razredi je namreč več dijakov, šteri so spunili že 17. leto ino te či ta se zgornjiva dva člana spelavala, ne de mogoče sprejeti v peti razred. Podobno je z onimi v sedmom razredi, šteri so pred vpišüvanjom v sedmi razred. Vsi tej naj bodo teda meni nikaj tebi nikaj brezi da bi kaj bili krivi vrženi na cesto, na svojo pa svoji starišov nesrečo. Edino ka bi njim preostalo bi bio privatni študij i bi samo kak privatniki potom lahko polagali izpite, ka je pa jako draga stvar. Zvün toga pa je privatni študij ne nikdar telko vreden, kak je včenje či redno hodi v šolo. Znano je tüdi, da rodi privatno študiranje samo površno znanje.

Ja pa ešče nekaj, ka bi moralo prosvetno ministrstvo meti pred očmi prle kak je kaj takšega odločilo. Naša sobočka gimnazija je bila nastavlana ešče komaj po bojni. Razumlivo je, da se je te vpisalo nekaj starejši mladencov na gimnazijo, šteri prle za to neso meli prilike. Či se kaj novoga vpelavle, naj se začne vpelavati spametno: ne za vse razrede naednok, nego, či že mora valati, naj se vpela zandrügim, to je s prvim razredom.

G. poslanec Klekl so že na merodajni mestaj posredüvali, da, či de le mogoče, preprečijo vsako nesrečo, štera bi mogoče po toj odločbi zadela naše dijaštvo.

Murska Sobota.

— Nedelski počinek v Soboti. Zadnji čas se opaža, ka naši mehanicarje majo pač največ posla pa dela po nedelaj. Takši ljudje ne poznajo ne svetka ne petka pa mislijo, ka za nje ne vala tüdi pri nas vpelani nedelski počinek. Se zna, ka bi se büdno oko postave moglo malo potrüdit, či bi nam štelö privoščiti mir po nedelaj.

— Trgovski gremij v Soboti. Po voglaj se dostakrat čüje kaj zanimivoga. Tak tüdi to, ka so prej čuvarje „najsevernejše postojanke jugoslovanskega sokolstva“ sobočki Sokoli dobili nekšo podpro od trgovskega gremija v Soboti. Te isti trg. gremij pa je prej tüdi za volitve v trgovsko zbornico meo nekaj »kovačov« vküp nadevani.

Ar pa nešče mo ka bi se komi krivica godila, pitamo pristojna oblastva, či ne bi bilo dobro poglednoti malo račune imenüvanoga društva. Ka pa či so pozabič izpüstili z proračuna na občnom zbori te izdatke?

— Stanovanjsko sodišče v Soboti. Tüdi v občinskoj hiši je prazno edno stanüvanje, štero bi po stanüvanjskom zakoni mogla občina priglasiti kak spraznjeno. Pitamo predsednika stanüvanjskoga sodišča, ali vala lejko za sobočance kakši drugi stan. zakon, šteroga mi nepoznamo? V dnešnji prilikaj se človek večkrat pita, je li je zakon za vse ednaki ali ne. V Soboti smo pač vajeni zvünrednosti, tüdi s tem bi se pomirili či bi ostalo za vsigdar lepo vreme.

— Stanüvanjska zadruga „Naš Dom“. Na vse zadnje je prevzela sobočka občina poroštvo za stan. zadrugo „Naš Dom“, štere naloga je zidati mala stanüvanja pa tak omiliti stanüvanjsko nevolö.

— Prošnja na sobočko občino. Preminoče dneve so vsi tisti, šteri so lani pa letos zidali nove hiše prosili, ka bi njim odpüstili plačüvanje občinski potrošov za nekaj let.

— Popravek. V zadnji številki se nam na drugöj strani v tretjoj koloni v latinskem pregovori vrinola nelüba pomota. Na mesto „mortibus“ bi moglo stati „mortuis“. Ka vsega ne napravavi tiskarski šent!

— Državna realna gimnazija v Soboti. Z rednimi predavanji na našöj gimnaziji henjajo 20. t. m. Svedočanstva do pa delili na Vidov den 28. junija.

— Za vstop v prvi gimnazijski razred letos ne de trbelö delati sprejemnoga ispita. V prvi razred do sprejemani učenci, šteri so uspešno opravili štrto šolsko leto na osnovni šoli, naj do to dvo-, tri- ali večrazrednice, nesmejo pa biti mlajši od 10 let pa tüdi starejši od 13 let.

— Orkestralno društvo Glasbene Matice v Ljubljani, je priredilo, kak smo že zadnjič glasili, na risalsko nedelo pod vodstvom profesora glazbe i znanoga slovenskoga vižara (komponist) g. A. Adamiča dva orkestralna nastopa. Dopodne v cerkvi, večer pa v Ditrihovi dvorani. Oba nastopa sta se nad vse posrečila. Cerkev i dvorana je bila nabito puna, tüdi zanimanje za nastope je bilo velko. Vi-

her odobravanja so dosegnole točke na večernej prireditvi pri Ditrichi, po vsaköj točki je občinstvo prirejalo burne ovacije g. dirigenti, šteromi so poklonili tüdi krasen cmer. Sobota je pokazala, ka zna ceniti umetnost. G. Adamič je bio za časa svojega bivanja pri nas gost. mil. g. kanonika.

(G. Adamič je rojeni 25. dec. 1877. na Dobrovi pri ljubljani Konservatorij je pohajao v Trsti, ispiti je položö z odliko. Zdej žive v Ljubljani pa je profesor na drž. preparandiji. On je dnesdan najizrazitejši i najplodovitejši slov. skladateo (vižar). Dodatek vredništva).

Slovenska Krajina.

— Osebni glas. Naskori se naseli naš rojak g. dr. Franc Klar kak zasebni zdravnik v D. Lendavi.

— Igra v Bogojini. Ka ne de svet mislo, ka Bogojančarje spijo, zato se se tüdi mi oglasimo. Na zadnje nedelo majuša so naše deklüčke vprizorile igro »Dve materi« pod trüdapunom ino skrbnim vodstvom nadvüčitelja g. L. Benkoviča. Vidlo se, ka je trüd g. nadvüčitelja ne bio zaman, pa tüdi naše pričakovanje se ne izjalovilo, ar so naše mladenke nad vse lepo igräle. Minejo časi, gda smo gledali kak „verkl“ našo nadobüdno mladino. Tüdi tü se mamo dobromi vodstvi zahvaliti. Med djanjom je pa igräo naš mladi tamburaški zbor z velkov prilicnostjov. Igro so na risalsko nedelo po večernici za zvünse ponovili z dobrim uspehom.

— Sokolska himna. Po vroči letni dnevaj radi hodijo naši sobočki dijaki z svoje učilnice vö v naravo risat. Proti tomi nemamo nikaj, zakaj ne bi šli v naravo, štera je tak dobra vüčitelica, samo „jo trbe razmiti. Nikak nam pa ne po voli to drugö, ka se dopüsti na poti v tom časi prepevatj sokolsko himno. Znamo, ka so sokolske vaje dopüščene kak šolske vaje. (Na žalost privatno društvo Ur.), vemo pa to, ka se ogromna večina našega sobočkoga dijaštva niti najmenje ne navdüšüje za prepöračano sokolstvo; pa tüdi nešče meti ž njim nikšega posla.

Nešče mo braniti nikomi slobode, zahtevamo pa obzirnost za svoje. Na zadnje nam je neznano, ka bi izšla kakša naredba, štera bi predpisala spevanje sokolske himne v šolskom odmori. — Prizadeti starišje.

— Z „uradni“ gred. Nam „autohtonskim“ prebivalcom Slovenske Krajine se dostakrat v nos meče, ka po sedmi letaj šče itak nevemo slovenski gučati (knizevno slovenščino!). Za Božo volo, kak se je naj navčimo, gda jo drugi naskori pozabijo. Ali je to slovenski? „Da se priložena blanketa rekr. spiska popuni sa svim potrebnim podatcima uz povrat akta.“ — Dolnja Lendava, dne 25. V. 1927. Srezki poglavar.

Za istino nevemo, ali je ešče Lendava pri nas v Sloveniji, ali jo je pa Mürä že na Hrvaško splavila?

— Kandidatkinja smrti. V četrtak proti večari se po vsöj Soboti raznese glas, ka je gospodična N. N. spila čemer. Naskori na to so jo odpelali v bolnišnico, gde so njoj dali prvo pomoč, namreč oprali želodec. Tüdi pismo je nihala, poleg so pa bili štirje papireki v šteri je bio čemer veronal. K sreči njoj je nikaj ne naškodilo.

— **Velika Polana.** Dne 27. maja sam prišel pa na svoj rojstni dom, zdrav in veseli. Vsem darovnikom Polanske cerkvi v Ameriki dam s tem na znanje, da je njihov penez bio dobro porabljen ino je naša cerkev zdaj prav lepa, kda ma že orgole, zvone, Marijin oltar ino križno pot. Vsi Polančari so zahvalni vsem darovnikom, pa jim želejo obilno božega blagoslova. — To dam na znanje vsem prijatelom v dalešnji Ameriki i je prav lepo pozdravljam. Našemi g. duhovniki sem zroč za cerkvene potreboče od darovnikov Jožefa Krapeca iz Srednje Bistrice 5 dol., i od Naci Hožjana iz Trnja 2 dol., za kaj se njim prav lepo zahvalijo. Jožef Horvat.

— **Mrli so.** Dne 5. junija smo k večnomi počitki položili Bejek Trezo 75 letno starico z Kroga. Pokojnica so bili zgledna krščanska mati i velika dobrotnica siromakov. Naj počivajo v miri, domačim pa naše sožalje!

— **Šolski odbori.** Od velikoga županstva (prosvetni oddelek) je prišlo tumačenje k odloki, v šterom se je zapovedalo, da morejo občine postaviti nove šolske odbore.

Po tom tumačenju do se novi odbori postavljali samo na državni i občinski šolaj, ne pa na verski. Na verski šolaj ostane gledoč na šolske odbore vse pri starom.

— **Tišina.** Šolska deca z Pertoče pridejo v nedelo dneva 12. junija na Tišino na izlet. Po večernicaj do v tišinski šoli predstavljala dve lepivi igri „Spoštuj očo“ i „Kričmar pri zavotom rogi“, obej igri do deca predstavljala v našem domačem narečju. Tišinčarje se že veselimo, ka mo vidili pa nekaj lepoga.

Tjedenske novine.

— **Generala zavolo pijanosti strelo.** V ednom varaši Nikarague v Ameriki je vido kapitan generala pijanoga na vulici, ki se je nedostojno oponašao. To si je tak vzeo k srci, da je šo za generalom na njegov dom i se je tam ž njim svado. Tak daleč sta prišla, da je kapitan generala i njegovo ženo na njidva stanovanji strelo.

— **Strašni viheri na Holandskom.** V pokrajinaj kre nemške meje na Holandskom je bio zadnjega mi-

noči mesec strahoviti viher. Po dvema mestoma so šli takši viherni vrteli, da so podirali, ka so najšli 'pred sebov. Edna fabrika se je podrla, i te so preminole, strehe s hiš je metalo kak za goračo, celo hiše na tri nadstropja so namestaj popunoma vničene. Glasijo, da je dosta ljudi mrtvi, broj se ešče ne ve, več kak dvesto pa so našeli žmetno ranjeni.

— **Vlak povozio starico.** Na železnici z Ljubljane proti Kamniki je ravno šla edna ženska prek železnice, kda je privozio vlak. Vlak jo je dručo i vrgeo na tla, da si je lobanjo na glavi razbila. Tudi roke pa noge njo je močno poškodüvao. Vlak je stano i so naložili ponesrečeno, da bi jo pelali v ljubljansko bolnico, pa je med potjov zdejnola.

— **Nesreče z avtomobili.** Na cesti med Mariborom i Slovenskov Bisticov je vozo eden potni avtomobil precu počasi. Za njim se je pripelao eden drugi osebni, šteri je vozo dosta hitrej. Na potnom avtomobilu je bilo dosta potnikov. Kda se ga je osebni avtomobil ožno, je preveč hitro kretno nazaj pred njega i je zadnje kolo zadelo za prednji potniškoga avtomobila, i no ga je zavinolo na stran. Potniški auto je zavozio na rob ceste v edno drevo, je isto podro, nato se je pa prevrgeo v jarek. Ravnotak je tudi osebni zavozio v jarek i se je vsevküper spotro, K sreči pa je ne ne bio nihče mrtev, pač so trije potniki bili smrtno ranjeni. Kvara pa je okoli 60 jezero dinarov.

— **100 jezero dinarov je vkrao eden poštni sluga v Virovitici.** Pismo je bilo v Zagrebi dano na pošto, kda je pa naslovenec odpro, je bilo prazno. Itaki so začeli preiskavat, pa je bilo dugo zaman. Nazadnje pa so zaprli poštnoga slugo, njegovo stanüvanje so vse preiskali i nazadnje našli na hiši pod sreho peneze.

— **Drvarska bojna.** Na meji med Čarnov gorov i Hercegovinov, so se Hercegovci podali drva sekati. Kda so je sosedni Črnogorci zapazili, so je napadnoli. Razvio se je med njimi pravi boj. Puške so pokale, pa mrtev je k sreči ne bio nihče, samo dva konja so prej zgübili Hercegovci, šteriva sta bila streljeniva. Zdaj pa je oblasti lovijo vküper.

— **Podpiši ali smrt.** V Subotici sta bila dva brata da glavnom trgi i

je starejši proso mlajšega, naj njemu te podpiše menico (vekslin) za 50 jezero dinarov. Ar je to ne šteo včiniti, ga je te močno plüšno. Drugi pa potegne revolver i začeo se je med njima boj na žive i mrtve. Strelala sta se tak dugo, dokeč sta mela patrone. Eden je dobo štiri smrtnonevarne strele.

— **Krao, nato si je pa šinjek prerezao.** Poleg Ljubljane so dobili ednoga tovaja pri kraji. Kda pa je ftiček vido, ka so ga okoli vzeli, i da nede mogo vujti, je odbežao gor na hižo i si tam z britvov prerezao šinjek.

Svaja z Albanijov.

Komaj je malo nekaj potih vzelo s svajov z Italijov, že je pa znova z Albanijov. Se pač vidi, da Italija ne miruje. Ka je prle ne mogla naravnoč dosegnoti, to šče zdaj s rovanjom proti našoj državi. Že stara taktika v politiki Italije je bila, da druge napela, ka morajo za nje kopati pečene kostane z ognja.

Albanska vlada, štera včini vse, ka njoj v Rimi zavnajo, je zadnje dneve zaprla tolmača našega poslanstva (konzulata) i njemu je dala preiskati njegovo stanüvanje. Naša vlada je proti tomi protestirala i zahtevala,

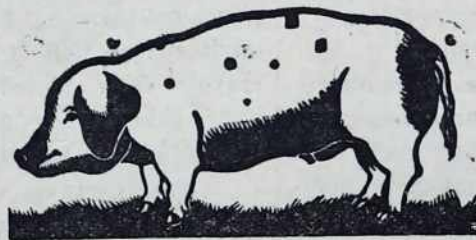
da zapretoga namesti püstijo, ar je to proti mednarodnim pravicam ino slobodi. Albanska vlada se je zgovarjala i je davala na vse naše proteste nazadovala odgovore. Na zadnje je naša vlada prosila, naj dajo našemi poslaništvu potne liste, da do se mogli povrniti s svojo domovino.

Drugi glasi pa, šteri majo dosta na sebi, pa pravijo, da je albanska vlada, namesto, da bi dala odgovor na naše proteste, kratkomalo dala našemi poslaništvu potne liste i je tak vrgla s svoje države.

Albanski poslanik na našem dvori, je povedao, da henja s svojimi posli, domo v svojo državo pa se ne povrne, ar ma doma dosta nasprotnikov. Ostane v našoj državi.

Krožijo najmre misli, da je Albanija ali pravzaprav Italija zato tak napravila z našim poslaništvom, ar bi se rada znebila svojega konzula, v našoj državi, Cena bega, šteroga so ovači prej ne mogli z mesta spraviti. Te poslanik je vido, da je Albanska vlada proti našoj državi ne dobro delala, zato je on sam opominao svojo vlado, da naj bo v toj zadevi bole mehka.

Pravijo, da je s pretrganjom diplomatski zvez ešče svaji ne konec. Cela zadeva prej pride pred društvo narodov, kde ta, se zna, šteli obe strani meti prav.

Kot prva pomoč pri obolenju prašičev ter v zabranjenje rdečice se je izkazal v nešteti slučajih kot edino uspešno zdravilo

sadnikarjev zdravilni prašek zoper obolenje prašičev.

To vedno učinkujoče alsopatično sredstvo očisti prebavila in odvaja iz njih kužne bacile. Pospešuje tek in rejo zdravim živalim ter pri obolelih pravočasno uporabljati zabrani rdečico.

Previden rejec imej ta prašek vedno doma!

1 zavoj 12 Din, 10 zavojov 100 Din., preprodajalci poseben popust. Če se pošlje denar naprej, poštaina prosto, sicer po povzetju.

Izdeluje in razpošilja z natančnim navodilom samo

Lekarna Me. STANKO HOČEVAR,
VRHNIKA, štev.

V zalogi so vsa druga zdravila.

Svinjska hamica.

Bila je duga zima. Cigani Kozumori i njegovoj družini je lagoje prelo. Stara je hodila s pinklecom od vesi do vesi, od hiže do hiže, pa vse zaman, komaj je telko dobila, da se je nasito mali cigo na njenom hrbiti. Na zadnje je šo stari cigan na farov. Proso je: »Zlati gospod plebanoš, vej mi ga naj neka dajo za sküjati. Znajo, ka mo ga do smrti molo Boga za nji.« Gospod so zapovedali, da so cigani naklali, ka je za nekaj dni ciganica hranila male kak to mora biti. Na to pa je ešče šo k g. školniki nekaj prosit. Med potjov pa je nikak ne šlo z glave meso, štero se je vojilo na farofi v kühinji.

Pri školniki je tudi nekaj dobo, pa je ne bila sreča tak velka kak na farofi. Začeo je školniki pripovedavati, ka njemu je srce napunjavalo, pri toj priliki teda braska pleča na farofi.

Tudi g. školniki so se sline cedile po hamicaj, štere je hodo skoro vsaki den gledat. Živi razgovor se je

razpleo med njima od plivanošovi hamice. Na zadnje sta sklenola, ka je na vsaki način vkradneta. Školnik do držali vreče, cigan de pa dol jemao pa v vreče devao. Sklenjeno, včinjeno.

Na drugi den je bila na farofi velka žalost, kda so najšli vsemi mesi samo mrzlo mesto. Samo g. plivanoš so nosili to zgübo mirno kak Job: »Či njemu je bole trbelo kak nam, naj je odneseo.«

Kda so šli zadvečara od neked, so srečali cigana, ki je začeo jalno:

»Zlati g. plebanoš, lekar so njim ga meso vkrali? Vej ga jaz znam, što njim ga je vkrao.«

»No cigan, či resan znaš, što je vkrao moje meso, pa mi poveš, te ti dam dober najem za to.«

»Zlati gospod, naj mi ga dajo 100 Dinarov, pa njim ga vse natenci povem.«

Kda je dobo peneze, je ovado, ka so g. školnik vkrali, sem sebe pa je ne povedao, pa je tudi obečao, ka de šo na to svodočit.

Nato je šo cigo k školniki i njemu je z velikim zdihavanjom povedao, da že g. plivanoš vse znajo; »Ka bo zdaj, ka bo zdaj«, je zdihavao.

»Znaš cigan, je prišlo školniki na pamet, ti vzemi vse na sebe, pa dobiš nekaj za to.«

Cigan je proso ednok telko kak je od plivanoša dobo pa ešče najlepši falat mesa.

Prišlo je na tožbo. G. školnik je šo veseli, ar je mislo, da se opere pa cigana notri namoči, G. plivanoš so mislili, da se istina dokaže pa se krivica popravi. Cigan pa je bio plivanošov svodok.

Na velko je začeo cigan pred sodnikom razkladati: »Krali so ga pravzaprav g. školnik pa jaz tudi.«

Školnik je postao ves bleđi, či bi mogo, bi cigana, šteri ga ešče za 200 dinarov skefao, vđaro zapoteli, da bi zvezde zagledno.

Cigan je nadaljavao: »Školnik so držali vreče, jaz pa sam dol jemao.« G. školnik je gračüvao ves bleđi.

»Potom sva se ga delila. Šla sva v gospoda školnika küngo. Vekši falat so oni djali sebi i pravili: To meni, menšega pa meni i djali: to tebi.«

Školnik bi najraj bio, da bi se zemla pod njim odprla i bi se pogrozo.

»Na zadnje je ostala edna hamica više. Za to se pa bova vlekla, so na kratko povedali g. školnik. Šteri de močnejši tistoga bo. Jaz sam prijaio nogo oni pa debelejši tao hamice. Meni se je poškalilo i sam strašno nazdrt spadno na borkle. No, te sam se ga pa zbüdo.«

»Kak si se zbüdo cigan?« ga pita sodnik.

»Vej pa znajo g. sodnik, da se mi ga je vse to senjalo.«

Čemeren je bio sodnik, ka je cigan vse tak za nos vlekeo, čemerni so bili g. plivanoš, da ji je tak za norca meo, pa so morali plačati, veseli pa je bio školnik, šteroga je s sebov vred tak lepo vözmazao.

»Ajme cendo mendo zeleno, či ga ne boš znao dobro krasti, Bog ti ne daj gori rasti.«

GOSPODARSTVO.

Travnice.

Travnice so mati njiv. Travnice hranijo maro pa tudi družino. Žalibog je pa pri nas jako malo dobrih travnikov. Največkrat so to tali gospodarstva, šteri se nemrejo obdelavati kak njive. Navadno so to najslabši tali imauja pa tudi najslabše obdelani. Posebno naš mali kmet obrača največ skrbi na njive, travnike pa pušča v nemar: Zato njemi pa raste sama tkzv. kisla trava, mehovje pa ščetanje. Vse to zaduši dobre trave. Zato pa poprek donašajo naši travnicje malo haska. Štatistika nam kaže, ka na trej plügaj senožeti zraste pri nas približno 25—30 metercentov sena, dokeč v drügi drželaj, gde se za travnike malo bole brigajo kak mi pa zraste na ravno tak velkom prostori do 60 metercentov pa ešče več dobroga sena, Či ščemo povekšati dohodke travnikov, je neobhodno potrebno njuvo zboljšavanje ali melioracija. V te cio potrošeni penez nam prinaša največ interesa. Med delom za zboljšanje travnikov so prvič dela, štera lejko opravi kmet sam, ob drügim pa dela, štera opravlja z pomočjov za to navčeni lüdi, tó so inženeri.

Med prva dela se računajo čiščenje, poravnavanje mravljinekav pa krtovinjekav, med drüga pa izsüšavanje ino umetno namakanje senožeti.

Kak smo že deloma povedali moremo poravnati krtovinjeke, mravlinjeka, pobrati kamenje ino skrčiti vse grmovje. Či smo vse to včinioli, smo precj zboljšali naše travnike pa vse brezi krajcara penez.

Nadale je potrebno rašiti zemlo, ka pride čisti zrak do korenja travin, štere ravno tak rabijo zrak kak človek pa stvari. Z zrakom pride novo življenje z pomočjov brane, posebno pa za to napravlane brane. Brana ne samo ka pomore dohod zraki, nego vniči tudi nepotrebno ščetanje.

Brana naj bo takša, ka de se dobro kvačila zemle ne de skakala pa trgala tratnico nego gladko rezala zemlo. Najbogše so brane z ostrimi zobmi. Dostakrat je potrebno globše obdelavanje, to se pa včini z pomočjov travniškoga zarezovalca ali »skarifikator«-a. Skarifikator ma črtali podobna rezala, šteri režejo 5 cm. globoko gladino. Tak se travnik globoko obdela pa z ednim reši vsega nepotrebno. V kraji gde je zemla raha se po brani more rabiti tudi valek, ka nadignjeno korenje travin pritise nazaj na svoje mesto, naj neposejne. Na te način se trata v gosti, zemla pa ležej sprime mokročjo iz globokejšega plastovja zemle.

Vnogi ešče itak mislijo, ka travnike ne trbe gnojiti, ka oni tak tudi obrodijo. Brigajo se samo za pola, popunoma pa zanemarijo travnike. Gnoj na travnike pride samo te, či ga zadovole mamó na njivaj. Tak travnik nemre prinašati zadosta haska. Najbogši gnoj za senožeti je kompost (mešanec) pa gnojšnica. Gnojšnici pa moremo pomagati z umetnimi gnojili zlasti s superfosfatom. Najpripravnejša gnojila za travnike so pač superfosfat, 40% kalijova sol pa vapneni dušik.

Či so pa travnicje preveč obraščeni z mehóm ali pa je tratnica že

prestara, je pomladimo. Pomladijo se senožeti na te način, ka se na 3 cm. nadebeli nasiplejo z zemlov, kompostov ali peskom. Tak se tudi prepravi vse ščetanje; trava pa preraste nasipleno plast, grata močnejša ino da obilno žetve. Najbogši, najležejši i najfalejši način pomladitvi pa je v tom, da sejamo seme primerne zmešanice travin. V te namen se travnik z travniškov branov dobro povlači. Tak se travniška zemla nekelko prezrači i ščetanje prepravi. Travino seme pa dobi zemlo, da mora sklicati. V tak pripravleni travnik posejej semenje i i je na to povalekaj z gladkim valekom, ka pride seme do vlažne zemle. Kde bi pa te način pomlajenja ne valao nikaj, tam pa se mora travnik na novo zorati i v preorani travnik posejati zmešanice semenj od različni trav pa detelic.

Posebno pazlivost pa moremo posvečuvati süšenji pa namakanji travnikov. Premokri travniki se morejo osüšavati. Travnik more biti toti friški, vendar pa ne premoker, pa tudi ne presühi. Sühe travnike pa pravčasno namakamo, se zna, da tudi z pazlivostjov, da ne spreimočimo. Pravomi namakanji naj sledi vsikdar pravo osüšavanje. Najbogši i najrodovitnejši so tisti travniki, štere v pravom časi namače i gnoji kaona voda. Kde je le mogoče, se more napelati vodo na travnike.

Namakanje je vseširo, kde so vpelali, pomoglo gospodarstvo v najvišejšoj meri. V Lombardiji i okoli Tržiča na Goriškóm (zdaj v Itajiji) davlejo namakani umetni travniki do 7 košenj na leto i na eden hektari zraste do 200 metercentov sena. Istina, da je tam leto dugše i kračiša zima, vendar pa se tudi na Češkóm i v Nemčiji dosegnoli, da je namočen travnikaj zraslo od 70 do 150 metercentov na ednom hektari.

Do tak velkoga pova ešče pri nas dolgo ne pridemo. Napredüvali pa bomo brezi dvojbe jako, či vnoge naše premokre travnike osüšimo i je rešimo meha pa grmovja i drügi neprijatelov i skrbeli za travnike kak razumni i napredüvajoči gospodarje. Te nekaj skrbivosti i dobre vole nam travniki bogato plačajo z bogšim povom krme. Ide najmre vsikdar po znanom gospodarskom krogi: Več krme, več živine, več polski pridelkov, več blagostanja i najbrž več zadovolnosti. V.

Rdečica.

Rdečica je poprijetji beteg svinj. Najrajši zbetežajo mlade svinje od 5 mesecov pa do 1 let starosti. Lejko pa zbetežajo tudi starejši bravi. Te beteg nastopi po ništerni okolica j navadno po leti, proti jeseni pa kelko telko zgübi svojo moč.

Vzrok rdečice so tudi ednevrste z prostim okom nevidlive stvari tkzv. bacili. Takši bacili pridejo v svinjsko telo skoz ranjene, načnjene kože pa nad gobec v drobce. Prenašajo pa bacile rdečice blato (lejen) scalina, krv pa meso od rdečice poginjeni svinj. Vse to pride v zemlo, na trato doma v svinjščeki pa povsedi na paši. Za toga volo so nevarna po leti svinjska senja, gde od vsej krajov sprizenejo vküp zdrave, nezdrave svinje.

Od rdečice poginjeno slabo zakopano brave psi odkopajo pa razvle-

čejo pa se tak širijo klice betega na vse kraje. Glavni vzrok, ka se rdečica od leta do leta stalno ponavlja v ništerni okolica j pa to, ka lüdje betega ne samo ka ne ovadijo nego celo ga zatajijo. Tak za to odrejene oblasti nemrejo včiniti tista, štera so potrebna za prepravljanje poprijetji betegov, t. j. nemrejo dati hlevov ino posodo, štera je prišla z betežnim svinščetom v dotiko, razkužiti.

Či se tak klice betega ne vničijo, pokaže se drügo leto pali rdečica v hlevaj.

Razločne ostre zapovedi so ne zato tü, ka bi s tem koga čemerili, dražili nego zato, ka se za ednok pa vsigdar iztrebi vsaka klica toga nevarnoga betega, šteri od leta do leta zapravla našo svinjorejo, edno močno vretino našega gospodarstva. Pri nas, gde nega dosta pašnikov, gde svinje doma v svinjščeki krmimo je potrebno či beteg vnese brave, vse hleve razkužiti, to se pravi, klice betega včiniti nemogoče, ka bi se preselile v ešče zdrava brava. Za to moramo hlev očistiti, gnoj zakopati, z močnim lügom ali z drügim kakšim sredstvom oprati vse stene hleva, kopanjo, dverca, polke pa vse tisto, ka je prišlo v dotiko z betežnov svinjov. Po tom se pa more z vapnenim mlekom pobeliti pa ne samo križe znapraviti na dveri ino steno hleva, ar je to ne nikša comprinja, tudi je ne kakše bajanje inošnji bab.

Pobeli se celi hlev ino okolica za to, ka či poleg skrbnoga pranja z lügom ali drügim razkuževalnim sredstvom li ostanejo kakše žive klice betega tkzv. bacili, ka je kakti zadelamo s tenkov skorjov vapna tak dugo, ka same od sebe prejdejo.

To je pa ne vse, ka moremo včiniti za obvarvanje naši svinj. Dnesden mamó pri roki ešče drügo sredstvo z šterim ne samo ka zvravimo betežne svinje nego celo preperečimo, ka bi se beteg zapero pri svinjaj.

To je vceplavanje. — Vceplavanje proti rdečici je dnesden zagvišno, dokazano v dobri uspehi v drügi državaj, gde vsako leto cepijo od hleva do hleva pa tudi pri nas v okolica j gde je vceplavanje redno vpelano. Se zna, ka tam ne čakajo tak dugo dokeč se beteg pokaže nego se cepi navadno na sprotoletje, prle kak nastopi vročina, — ne trbe posebi praviti, ka je to delo živinozdravnika kak edino za to pozvanoga človeka.

Či pa slüčajno vceplavanje odpovej, to se pravi, ka ne hasni je pa ne krivo vceplavanje samo, štero je z čista gvüšno, nego eden ešče bole nevaren beteg, šteri se zove svinjska küga, od štere mo pa pisali drügoč.

Gda se vceplavanje vpela tudi v našem kraji, te mine nevarnost, škoda, štero dela rdečica po naši hlevaj.

Naznanjam

cenjenomi občinstvi, da sam prevzeo nekdašnje Peterkovo gostilno v M. Soboti. Vse prostore sam dao moderno renovirati i vpelao zednim solidno podvorbo, pa priporočam cenjenomi občinstvi za obisk.

BANFI JOŽEF gostilničar
v MURSKI SOBOTI.

Cene:

Zrnje: 100 kg. (metercent) pšenice 330 Din., žita 225 Din., ovsá 200 Din. kukorice 200 Din., ječmena 190 Din., hajdine 300 Din., prosa 250 Din. Živina: Govenska v Ljubljani kg., 8—11 Din., teoci 10—12 Din., svinje 15—16 Din. Krma: Sena 80—90 Din., slame 40—60 Din. metercent.

Borza:

1 Dolar 56 Din 70 par, Schiling 8 D 00 p. Čehoslovaška krona 1 D. 68 p., Nemška zlata marka 13 D. 48 p., Francoski frank 2 D. 20 p., Švicarski frank 10 D. 92 Taljanska lira 5'00 D.

Mali oglasi.

K odaji

je lepo imanje v Bučečovci, štero obstoji s 5 oralov pola, travnikov, hiše i škednja. Prednjen hram je pokriti z črepom. Poizve se pri FRANC LOVE-NJAKI, Bučečovci, p. Križevci.

PERGAMENT PAPIR

se dobi po dnevnoj ceni na malo in na veliko pri:

IZIDOR HAHN
MURSKA SOBOTA.

Naročnina ino oglasi se sprejemajo za „Novine“ pri

I. HAHN trgovina s papirjem, s pisarniški in šolskimi potrebaščinami. Prekmurska tiskarna v Murški Soboti.	ERDÖŠI BARNABAŠ trgovci z papirrom igračkami v Murški Soboti št. 180. poleg rim. kath. cerkvi ino pošte.
---	--

Mlin za prodati

na stalni vodi, v ljutomerski okolici, ob okrajni cesti novo zidan, na dva tečaja, kunst kamnov, valček dopelšen Benzin motor v dobrem stanu, zraven vrt za zelenjavo, hlev za svinje i govedo vse dobro urejeno in v dobrem stanu se zaradi preselitve proda. Natančna pojasnila v Gančani pri ŠTEFAN MATKO št. 5. p. Beltinci.

? Največje veselje otrokom ?

so igračke, katere po zelo nizki ceni

in v veliki izbiri n. pr. kangle za polivanje, vedra, obroče, hinte, peresne veternece, grablje, lopate, žoge, čige, vozičke ter razne figure iz celuloida in gumija itd. dobite pri

Erdöšy Barnabaš,
trgovcu s papirjem in igračkami v M. SOBOTI, Cerkevna ulica.

Podpirajte i čtite
„NOVINE“!